

عنوان مقاله:

تاثیر ابزارهای میانجی بر میزان پیشرفت مهارت نوشتاری زبان آموزان با تکیه بر روانی متن

محل انتشار:

پژوهش های زبانشناختی در زبانهای خارجی، دوره 7، شماره 1 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

نسبیه باقرپور - عضو هیئت علمی گروه آموزش زبان انگلیسی، دانشکده زبانهای خارجی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب

مژگان رشتچی - عضو هیئت علمی گروه آموزش زبان انگلیسی، دانشکده زبانهای خارجی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال

خلاصه مقاله:

برای بهبود یادگیری توجه به محیط آموزشی رویکردی نوین در آموزش زبان محسوب می‌شود. این پژوهش می‌کوشد تا تاثیر سه محیط آموزشی را بر پیشرفت مهارت نوشتاری زبان آموزان از منظر روانی متن بررسی کند. پژوهشگران، چهار گروه آموزشی نوشتاری طراحی کردند؛ سه گروه تجربی (گروه رو در روی دو نفری 21 نفر، گروه غیر همزمان رایانه‌ای 20 نفر و گروه رو در روی فردی 26 نفر) و یک گروه شاهد 16 نفر. بر اساس نمرات آزمون تعیین سطح آکسفورد 83 نفر در این تحقیق شرکت کردند. گروه‌های تجربی، در معرض آموزش مهارت نوشتن بر اساس شیوه داریست-محور قرار گرفتند. نتایج حاصل از روش تحلیل واریانس یک طرفه موید موفقیت گروه آزمایشی رو در روی دو نفره در پیشرفت مهارت نوشتاری از نظر روانی متن در مقایسه با سایر گروهها بود که نشانگر اهمیت رویکرد همکوشی است. بنابراین شایسته است معلمان با اتخاذ رویکرد همکوشی برای افزایش مهارت نوشتاری زبان آموزان برنامه‌ریزی کنند و برای تغییر شرایط در جهت ارتقاء بهره‌مندی مناسب در راستای اهداف آموزشی از کارهای گروهی استفاده نمایند.

کلمات کلیدی:

"میانجی‌گری"، "آموزش غیر همزمان رایانه‌ای"، "همکوشی"، "روانی متن"، "سازواره مصنوع"، آموزش یاریست محور، "عملکرد نوشتاری"

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1125574>

